

ΕΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 190
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλέους, ὅπου ἦν τέως ὁ Ἄριστος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1882.

Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω διατί ἡ ἐπικατάρτος ἀσθένεια ἔλαβε τὸ ὄνομα εὐλογία. Φαίνεται ὅτι κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν, ὅτε οἱ κλητῆρες ἦσαν λωποδῖται καὶ οἱ ὑπαστυνόμοι λήσταρχοι καὶ οἱ ἱετροὶ κομπογιαννῆται καὶ οἱ διευθυνταὶ γιαννίτσαροι καὶ οἱ ὑπουργοὶ μόνον περὶ ἐφημερίδων καὶ ἀρθρῶν καὶ ἀνακοινωθέντων ἐρρόντζον, ὅλα τὰ βρωμερὰ πράγματα ἐλάμβανον ἐν ὀνομα ἐκ τῆς σφαίρας τοῦ ἠθικοῦ κόσμου καὶ ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐξέλεγον τὰς ἐαυτῶν ἀντιθέσεις Ἄν ἡ εὐλογία τὴν ὁποῖαν ἀπεκδέχονται αἱ χριστιανικαὶ κατὰ πάσαν Κυριακὴν ἀπὸ τῶν χειρῶν τῶν ἱερέων ὁμοιάζε τὴν ἐν Κανθάρῳ εὐλογίαν, μὴ τὴν ἀλήθειαν δὲν γνωρίζομεν ποῖα γυνὴ θὰ ἐξηκολούθει νὰ μένη χριστιανή.

Ἄλλ' ἂν δὲν ὁμοιάζῃ πρὸς τὴν θεῖαν εὐλογίαν ἢ; δεξιὰ μὲν εἶνε ὁ κλῆρος, κάλλιστα ὅμως συμβαδίζει πρὸς τὴν πολιτικὴν ἡμῶν κατάστασιν. Ἀρχοντες, ἄνευ χριστιανικῆς εὐλογίας δὲν ἠδύναντο εἰμὴ παντοιοτρόπως νὰ συντελέσωσιν αἱ ἐνίσχυσιν καὶ διάδοσιν τῆς φοβερᾶς αὐτῆς συνωνύμου.

Ἡ ἱστορία τῆς ἐσχάτης ἐπιταθείσης ὄχι μόνον ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἀλλὰ καὶ ἐν πολλαῖς ἐπιτοχίαις εὐλογίας εἶναι αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς ἐν Ἑλλάδι φαυλοκρατίας. Ἐν τῇ ἀπωτάτῃ κωμοπόλει τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, τῷ ἀθηνάτῳ καὶ αἰδίῳ Κραβασαρᾷ, οὐ τινος αὐτοὶ οἱ πολιτικαὶ ἐνομαζοῦσιν αὐτὸν Καρᾷ Μασκαρᾷ, κύριο; οἶδε πῶς ἀνεφάνη πρὸ δύο ἢ τριῶν ἐτῶν τὸ πρῶτον κρούσμα. Ὁ παθὼν εἶχε βεβαίως δικαίωμα ψήφου καὶ ἦτο τρίτος; ἐξάδελφος ἐνδύξου τινὸς κομματαρχίσκου, τοῦ ὁποῖου ἡ ἱστορία δὲν ἐμνημόνευσε τὸ ὄνομα, καὶ τέταρτος; ἐξάδελφος τῆς γυναικὸς δημάρχου τινός; διὰ τὰς ὑψηλὰς του λοιπὸν τάξιας συγγενεῖας εὖρε προσταεῖν πρὸς ταῖς ἀρχαί; δὲν ἐστὶν ἄρα ὁ ἄνθρωπος τὰς ἀνα-

παύσεις του. Ἐκεῖ ἐν τῷ Καρᾷ Μασκαρᾷ θὰ ἐτάθμενε βεβαίως καὶ λόγος τις. Εἰς τῶν στρατιωτῶν ἔπαθεν ἐξ εὐλογίας; ὁ ἱετρος, ὁ λοχαγός; θὰ ἔλειπον πιθανῶς ἐπ' ἀδείᾳ ἐν Ἀθήναις, ὁ ὑπολοχαγός; θὰ εἶχεν ἀποστολὴν τινα ἐκτὸς τοῦ κράτους, ὁ ἀνθυπαπιστής; θὰ ἦτο εἰς τὴν πατρίδα πιθανώτατα διὰ νὰ νυμφεθῇ ὁ λοχίας; θὰ εἶχε ζεῦκι πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν εἰς τινὰ θέσιν τῶν περιχώρων καὶ ὁ δεκανεὺς; θὰ ἐκοιμήτο οἰνοβαρῆς; ἐν τινὶ ὑπογίῳ ταβέρνῃ. Ἐνεκα τῶν ἀτυχῶν τούτων συμπτώσεων ἔπαθε καὶ δεύτερος στρατιώτης; τὴν ἐπαύριον ἔπαθε καὶ τρίτος; καὶ οὕτω καθεξῆς.

Τὸ ὑπουργεῖον ἐννοεῖται δὲν ἔλαβε γνώσιν τῆς ἐν τῷ στρατῷ ἐπιδημίας; διέταξε τὴν μετὰθεσιν τοῦ ἐν Καρᾷ Μασκαρᾷ λόγου εἰς Μεσολόγγιον, τὴν πατρίδα τῶν πρωθυπουργῶν. Ἔως; ἐδῶ ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως ἀποδεικνύεται ἑλληνοριλῆς; ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ ἐπάρατος εὐλογία ἀντὶ νὰ προσβῆλῃ τοὺς πρωθυπουργούς; ἤρξατο θερίζουσα μεταξὺ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ἄνευ φιλοδοξίας πολιτῶν. Ἐκ Μεσολογγίου τάχιστα ἐπιουτίσθη ἡ Κεφαλληνία, ἡ Λευκάς, ἡ Κέρκυρα καὶ τέλος; ὁ Πειραιεὺς; καὶ αἱ Ἀθῆναι μετὰ τὴν εὐλογίαν τῆς εὐλογίας.

Προσεβλήθη αἱ; ἄνθρωπος; δὲν εἶναι τίποτε; προσεβλήθησαν δύο, μικρὸν τὸ κακόν; τρεῖς, δὲν ἔχει ἔντασιν ἡ νότος; τέσσαρες; βλέπομεν τί θὰ κάμωμεν; Ὅταν ἐγίνοντο πλέον πέντε κρούσματα καθ' ἡμέραν, ἐφημερίς τις ἐγραψεν ἐν διαφρον «Λέγεται ὅτι ἡ ἐπάρατος εὐλογία ἀνεφάνη ἐν Πειραιεῖ, συνοικίᾳ Ἰβραϊκῇ». Ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ὁ ὑπαστυνόμος τοῦ τμήματος; ἢ ὁ βοηθός; αὐτοῦ ἢ ὁ ἀρχικλητῆρ, οἵτινες περισσῆτον ἀναγενώσκουσι τὰς ἐφημερίδας; πρὸς ἐκτελοῦσι τὰ καθήκοντά των, αἰσθανθεῖς τὴν φιλοτιμίαν του προσβληθέντος; διέψευθεν δ' αἱ τινὲς κοινοποιήθητος τὴν εἰδήσιν τῆς ἐφημερίδος. Ἐκείνην τὴν ἡμέραν οἱ πολιτικαὶ ἐκοιμήθησαν ἡσυχοῖς; μορμουρίζοντες; κατὰρας; κατὰ τῶν ἐφημερίδων.

Ἄλλὰ μετὰ δέκα πέντε ἡμέρας τὸ κακὸν ἤρξαστο πολλαπλασιαζόμενον ἢ κοινὴ γνώμη ἀπαιτεῖ ταχέως καὶ δραστήριον τῶν ἀρχῶν ἐνέργειαν ἀρχίζει ἔκτοτε ἄλλη κίνησις ἐν τοῖς διαφορῶσι τῶν ἐφημερίδων. Ὁ ἀξιότιμος ὑπαστυνόμος τοῦ 19ου τμήματος ἐν συνειδήσει ἐκτελών τὰ σπουδαία αὐτοῦ καθήκοντα ἀνεκάλυψε χθὲς πέντε κεκρυμμένους εὐλογιῶντας ἄλλο, «ὁ φιλόθεος ἰατρός Δ. ἀνημιγνύων τὴν ἐπιστήμην μετὰ τὴν κοινωτικὴν ἀφωσίωσιν ἐθεράπευσε τρεῖς εὐλογιῶντας ἄλλο, «ὁ δραστήριος ἡμῶν διευθυντὴς τοῦ ὁποίου ἢ ἀνακάλυψις ἐφείλεται εἰς τὴν μεγαλόνοιον τοῦ ἡμετέρου πρωθυπουργοῦ ἐφρόντισε περὶ νοσηλείας τῶν εὐλογιῶντων ἐν Κανθάρῳ» αὐστηρὰ διαταγαὶ ἐξεδόθησαν κτλ».

Μετὰ εἴς μῆνας ἀνακλύπεται, ὅτι ὁ Κάνθαρος ἦτο ὁ δέκατος κύκλος τῆς κολάσεως τοῦ Δάντου, ὅτι οἱ ἀσθενεῖς ἀυτολεξέει ἐρονεύοντο, ὅτι οἱ νεκροὶ ἐπρώγοντο ὑπὸ τῶν κυνῶν, καὶ ὅτι ἐπέκεινα τῶν 150 θυμάτων ἔχουσι τὸν τάφον των εἰς τὴν κοιλίαν τῶν κυνῶν τοῦ Κανθάρου. Καὶ τοῦτο ἐγένετο οὕτως διὰ τὰ λάθωσις τίτλους κολακευτικούς καὶ περιγμυκνὰς ἀθανασίας οἱ ὑπουργοί, οἱ διευθυνταί, οἱ δήμαρχοι, οἱ ἰατροί, οἱ ὑπαστυνόμοι καὶ οἱ κλητῆρες.

Ἡ ἱστορία τῆς ἐπιδημίας ταύτης δὲν ὁμοιάζει τὴν ἱστορίαν τῆς κατατροχούτης ἡμᾶς φυλοκρατικῆς πολιτικῆς; **ΤΡΙΚΟΙΤΗΣ.**

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΤΑΤΑ

Τί εἶνε τὰ δνόμματα καμμίαν φράν! Κατὰ τὸ τηλεγράφημα τοῦ Χαβᾶ, ἡ τελευταία γραμμὴ ἦν προτείνει ἢ Τουρκία, ὡς πρὸς τὸ τέταρτον σημεῖον ἀρχεται ἀπὸ τὸ Σιδηροπαλοῦκι καὶ τελευτᾷ εἰς τὸ Κούτρα, ἅτινα ἀμφοτέρω χαρίζει εἰς τὸν Τρικοῦπην. Ὡστε τὸ ζήτημα τῶν συνόρων μας ἡμπορεῖ νὰ συνοψισθῇ εἰς τοῦτο: ἤρχισεν ἀπὸ τὸ Σιδηροπαλοῦκι καὶ ἐτελειώτεν εἰς τὸ Κούτρα.

Τὸ ἔξοχον δημιούργημα τῆς μεγαλοφυΐας τοῦ κ. Στεφ. Ξένου, ὁ νεκρόζωος Σύλλογος τῆς Καλλιτεχνίας ἐπιζήσας μετὰ τόσας ὀδυνηρὰς ἐγχειρήσεις κατὰ τὴν εἰς τμήματα διαίρεσιν αὐτοῦ, ἐτίσθη τέλος πάντων μετὰ τρίμηνον φυτικὴν ζωὴν, ἐκινήθη ὡς μαλάκον καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐκφράσῃ τὴν γνώμην ὡς πρὸς τὰ ὑποβληθέντα σχέδια. Μετὰ ἐπικειλημμένα δὲ συμβούλια καὶ μετὰ ἐπισταμένην μελέτην κατάρθωσε νὰ γνωμοδοτήσῃ ὅτι τὸ σχέδιον τοῦ κ. Ζιρᾶρ ἦτο... γοιθικόν!! Συγχαίροντες τὸν Σχολάρχην κ. Ξένον διὰ τὰς τεραστίαις ἔντως προόδους τῶν ὑπῆκόων του, προτρέπομεν τὴν κυβέρνησιν νὰ χρησιμοποίησῃ τὰ φῶτα τοῦ Συλλόγου τῆς Καλλιτεχνίας, ἀναθέτουσα εἰς αὐτὸν νὰ κατασκευάσῃ τὸ σχέδιον τοῦ ἀνεγειρομένου ἐν Κυψέλῃ μεγάρου τοῦ Δρομοκαΐτου. Διὰ τοιοῦτον κατάστημα δὲν θὰ εὐρεθῶσι ποτὲ ἀρμιδιώτεροι ἀρχιτέκτονες.

Δικφωνία ἐπῆλθε μετὰξὺ τοῦ Ἀντιβασιλέως καὶ τοῦ Σερσκέρη του, δηλαδὴ μετὰξὺ Τρικοῦπην καὶ Γρίβου, διότι ἐκάοι αὐτῶν οἰκειοποιεῖται τὴν δόξαν τῶν τελευταίων τοῦ

Καραλῆ Ταμπουρ θριάμβων. Τραβοῦν καὶ οἱ δύο τὸν στέφανον καὶ κινδυνεύουσι νὰ τὸν ξάνουν ἀπὸ τὸ πείσμα ἕως ὅτου ἀνοίξῃ ἢ Βουλὴ καὶ εὐρεθῇ κανεῖς Δημοσθένης (ἔστω καὶ ὁ Βουρδουσης) νὰ κάμῃ κανένα νέον λόγον περὶ στεφάνου, διὰ νὰ μᾶς εἴπῃ εἰς τίνα ἀνήκει. Εὐτυχῆς ὁ γέρον Μεσσαήνιος ὅστις δὲν σκέπτεται περὶ στεφάνων εἰς τὰ ἐξωτερικά ζητήματα, ἢ τὸ πολὺ πολὺ ἀρκεῖται εἰς τὴν... Στέφανον Ξένον.

Ἐγνωρίζομεν ὅτι ὁ Κάνθαρος ἦτο τι δυσῶδες καὶ ἀκάθαρτον, ὅχι ὅμως καὶ τόσον. Ἡ διχοδομία κατ' αὐτὰς διὰ τοῦ τύπου δυσωδία τοῦ ἦτο φρικτὴ καὶ ἀνυπόφορος, διότι ἀνεφύχθη αἴφνης μία ὑπόνομος ρέουσα ἐν τῷ σκότει καὶ ὑπογίως κυλίσουσα βόρβορον αἰσχύος. Τὰ νοσηλευτήριά μας εἶνε ἀποθήκαι ὀδωδύεις σαρκός· τὰ νοσοκομεῖά μας εἶνε βυροδεψεῖα ὅπου ἐκτίθενται διὰ νὰ κατεργασθῶσιν ἀνθρώπινα δέρματα. Μὴ φορῆτε τὴν Γουνίτσάν σας μετὰ κόμπου, κύριοι ὑπουργοὶ διότι ὁ Σερτιβίχιος εἶνε πλείον λευκὸς ἀπὸ σᾶς· Ἐπρεπεν ὁ Κάνθαρος νὰ πράξῃ ὅ,τι ἔπραξεν ὁ ὁμώνυμος του ἐν τῷ μύθῳ, ν' ἀνέλθῃ δηλαδὴ μέχρι τῶν γονάτων τοῦ Διὸς, ἐκεῖ ὅπου ἐπιάζει ὁ ὑψιπέτης ἀετὸς τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας, διὰ νὰ αἰσθνῆ καὶ ὁ Ζεὺς τὴν δυσωδίαν καὶ νὰ ῥίψῃ εἰς τὴν ἄβυσσον τὰ ὄρα τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὅπου κυοφοροῦνται τόσα κλοῦδια σχέδια μεγαλείων.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀρχαιότητος καὶ πρότερον, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ὅτε ἀνεκκλύφθησαν τὰ πεπύνια, ἦτο γνωστὸν ὅτι ὁ ἴσος ὁρμός εἶνε ὁ καλλίτερος καὶ ὁ συντομώτερος, καὶ ἐπικράτησε ἔκτοτε συνήθεια εἰς πᾶσαν περίστασιν αὐτὸς νὰ προτιμᾶται. Ἄλλὰ τὰ ἴσα πράγματα δὲν ἀρέσκουσι συνήθως εἰς τὸν στρατὸν τοῦτον τρόπον καὶ εἰς τὴν στρατὸν συνειδητῶν ἀνκλαμαδωνόντων τὰς μεγάλαις ἐπιχειρήσεις. Διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἔταιρία τοῦ μέχου Πατρῶν σιδηροδρόμου, προκειμένου νὰ χαρίξῃ τὴν γραμμὴν μέχρι Ἐλευσίνος, ἀντὶ νὰ προτιμᾶσθαι τὴν συντομωτέραν ὁδὸν τοῦ Δαρνίου, ἐχάραξε μακρὸν γύρον καὶ ἀπεφάσισε νὰ διέρηται ὁ σιδηρόδρομος διὰ Λιουσίων καὶ τοῦτο ἴτω· διὰ νὰ μεταβληθῶσιν εἰς χρυσοφόρους γαίας οἱ ἐπὶ τούτῳ πρότερον ἀποκτηθέντες ἀχρησιμοποίητοι ἄγροι. Ἐκ τούτου δὲ προέρχεται διπλὴ ζημία εἰς τὸ δημόσιον, ζημία καιροῦ καὶ χρημάτων. Διὰ τοῦ Δαρνίου ἠδύνατο νὰ διευκολυνθῇ τὰ μέγιστα ἢ διὰ ξηρὰς συγκοινωνία μετὰ τῆς πρωτεύουσας καὶ τοῦ ἐν Σαλαμίνοι Ναυστάθμου, ἐνῶ διὰ τῆς ἄλλης γραμμῆς ἢ συγκοινωνία αὕτη θὰ ὑποστῇ ἀπώλειαν χρόνου ἐπαισθητὴν ἔκτος δὲ τούτου, διὰ τὴν τῶν Λιουσίων γραμμὴν, ὡσπερ τὸν ἀπὸ τὸν κατὰ τρία χιλιόμετρα μεγαλειότερον ὅ' ἀναγκασθῇ τὸ δημόσιον κατὰ τὴν σύμβασιν νὰ πληρώτῃ 75,000 φράγκων! Ἀπομένει νὰ ἴδωμεν τί θὰ πράξῃ ἢ ἡ Κυβέρνησις κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην καὶ ἂν θὰ προστατεύσῃ τὸ δημόσιον τὰ συμφέροντα ἐπιβάλλουσα εἰς τὴν ἔταιρίαν τὴν μεταβολὴν τοῦ σχεδίου τῆς. Ἄς προστατεύσῃ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ὠφέλιμον ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ ὑποσχεθῆμεθα νὰ μεταβάλλωμεν τὸ Δαρνίον εἰς Δαρνίονα διὰ νὰ τῷ προμηθίσωμεν ἄφθονον ἑσοδείαν Δαρνίων κατὰ τοὺς συγχοῦς θριάμβους του.

Ὁ περὶ στεφάνου ἀγών.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μολονότι η γνωστή εύφρα του αγγλικού Punch οπωσούν επί τὸ ἀνατολικώτερον μεταμφιέννυται εἰς σχοινοτενεῖς ἑλληνικὰς ἀναλύσεις καὶ μεταφράσεις, οὐχ ἦτιον συμμεριζόμεθα καὶ ἡμεῖς τὴν καλὴν πρόθεσιν συναδέλφου, ὅστις ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλλων του ἠθέλησε νὰ δώσῃ ὑπόδειγμα τῆς γελοιογραφικῆς τέχνης τοῦ αγγλικοῦ σατυρικοῦ φύλλου. Γεννάται ὁμως ἡ ἀπορία πῶς ἐν τῷ συμβουλευτικῷ ἐκείνῳ τῶν ζώων, οὐ προεδρεύει ὁ βρετανικὸς λέων, δὲν παρευρίσκειται καὶ ἡ Ἑλλάς συμπάροδρος; οὔσα ἤδη τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἐν δὲ ἐκαλεῖτο ὑπὸ τοῦ Punch εἰς τὸ συμβούλιον ἐκεῖνο, γεννᾶται πάλιν ἡ ἀπορία ὑπὸ ποίου ἄρα γε ζώου μορφήν θὰ ἐπαρουσιάζετο;

* *

Ὁ Αἰὼν λέγει, ὅτι δὲν ἀποβλέπει εἰς μεταβολὴν δυναστείας ἀλλ' εἰς ἀνώτερόν τινα σκοπὸν. Πρὶν ἢ ὁμως ἐπέλθῃ ἡ ἐπιδικωκωμένη ὑπὸ τοῦ συντάκτου τοῦ Αἰῶνος ριζικὴ μεταβολή, τίς οἶδεν ἐὰν δὲν μεταβάλλῃ αὐτὸς ἑαυτὸν, ἀφοῦ τὸ πρῶτιστον προσὸν τῆς προόδου εἶναι αἱ σωτήριοι μεταβολαί.

* *

Περὶ τῶν πολυθρῦλλήτων ἐκκαυμάτων τοῦ πυροβολικοῦ μας δύο συνεστήθησαν ἐπιτροπαὶ ἡ μὲν ἐν Ἀλαρίσση καὶ ἡ δευτέρα ἐν Ἀθήναις, καὶ ἡ μὲν πρώτη ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἔχουσι καλῶς, ἡ δὲ δευτέρα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πρωθυπουργοῦ ἐγνωμοδότησε τὸ ἐναντίον.

Καθ' ἡμᾶς τὸ συμπέρασμα εἶνε κατ' οὐσίαν ἀδιάφορον. Διότι εἴτε καλῶς εἴτε κακῶς ἔχουσι τὰ ἐκκαύματα ὀλίγην θέλουσιν ἐξοικῆσαι ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀναιμάκτου πολιτικοῦ σταδίου μας.

* *

Τί νομίζετε εἴτι ἔχουν τὰ βαπύρια; καπνοδόχας, τροχοῦς, ἰστούς; ὄχι, κύριοι! ἔχουν τσέπαις τὸ διαβιβασιὸν ἢ Σφιέρα τοῦ Πειραιῶς, λέγουσα ὅτι, τὸ γαλλικὸν ἀτμόπλοιον Τηλέμαχος ἔπαθε καθ' ὁδὸν καὶ ὅτι τὸ ἀμειλιχτορ κῆμα εἰσεχώρησε καὶ ἐντὸς τῶν θυλακίων του. Τί ἀδικήματα αὐτὰ τὰ κύματα! Ὑποθέτομεν ὁμως ὅτι θὰ περιορισθῇ νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς μόνον τὰ θυλάκια τοῦ σουρτῦκου.

* *

Μᾶς ἐπνίξεν ἡ σοφία. Τὰ νήπια παραδίδουν ἑλληνικὰ μαθήματα. Ἴδου μία ἀγγελίκα ἐκ τῆς Μερσίνης.

«Φοιτητὴς τῆς φιλολογίας τριετῆς ζητεῖ παραδόσεις ἑλληνικῶν μαθημάτων.»

Αὐτὴ εἶνε θυμάματα τοῦ ἀγίου Ζακύνθου, ὑπουργοῦ τῆς παιδείας!

* *

Ἡ πρόδος τῆς χώρας μας; εἶνε τόσον μεγάλη ὥστε ἐπεκτείνεται καὶ εἰς αὐτὰ τὰ τετράποδα. Οἱ χοῖροι τῶν Καλαμῶν, π.χ. εἶνε τακτικοὶ θαμῶνες τῶν καφενείων ἀπόδειξις

ἢ κατωτέρω περικοπὴ ἐκ τῆς Ἀγορῆ τῶν Καλαμῶν.

«Οἱ χοῖροι βόσκοντες ἐν τῇ πόλει μας, οὐ μόνον κατὰ τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας ἐλεύθεροι περιφερόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἐντὸς τῶν κεντρικωτέρων καφενείων εἰσερχόμενοι πλάκακι, προξενουσὶν ἀηδῖαν ἀνυπόφορον. Νομίζομεν, ὅτι ὑπάρχει ἀνομικὴ διάταξις ἀπαγορεύουσα τὴν κατὰ τὰς ὁδοὺς περιπλάνησιν τῶν χοίρων ἐπομένως παρακαλεῖται ὁ κ. ἀστυνόμος νὰ μεριμνῇ περὶ ἐφικρογῆ; τῆς διατάξεως ταύτης. Ἐὰν δὲ εὐρίσκη ἐμπόδια παρὰ τῶν ἀρεσκομένων εἰς τὴν τοιαύτην ῥυπαρὰν κατάστασιν, ἂ; ἐπιζητήσῃ τὴν θρηπίειαν τοῦ κακοῦ διὰ πάντων τῶν μέσων τῶν χρηρηγομένων αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Νόμου.»

* *

Κατὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν δοκίμων τοῦ ναυτικοῦ.
— Εἰς τί χρησιμεύει τὸ ἔμβολον τοῦ θωρηκτοῦ;
— Εἰς τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἄλλων πλοίων.

Ἐπαγγέλματα μὴ ἐγγεγραμμένα εἰς τὸν Φορολογικὸν Κατάλογον

- Πρόεδρος τῶν βουλῶν... τοῦ Ὑψίστου.
- Ἄλιος; καρκίνων... τοῦ στομάχου.
- Ὑπάλληλος τοῦ Ἐμπορίου... τῆς Ἐνετίης.
- Κατασκευαστὴς τεχνητῶν ὁδόντων... πρίονος.
- Στιλβωτῆς τοῦ δίσκου... τῆς Σελήνης.
- Πιλότος τοῦ Κόλπου... τοῦ Ἀβραάμ.
- Ἀθιτόμος τῆς πέτρας... τοῦ σκαδάλου.
- Ἀρχιτέκτων τοῦ Θεάτρου... τοῦ πολέμου.
- Θηροτρόφος τῆς μεγάλης Ἀρκτοῦ.
- Δήμαρχος τοῦ Δήμου... Παπαθνασίου.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΔΙΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΓΓΡΑΦΗΣ
6,000 Μετοχῶν
ΤΗΣ ΑΝΩΝΥΜΟΥ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΟΤΕΧΝΟΛΟΓΕΙΟΥ
ἰδρυθείσης διὰ τοῦ ἀπὸ 15 Ἰουλίου 1882 Β. Δ.

Ἐταιρικὸν κεφάλαιον ἑξαχμῶν νέει 1,600,000 διαιρούμενον εἰς 16,000 μετοχὰς ὧν 10,000 ἐκρατήθησαν ὑπὸ τῶν ἱδρυτῶν. Ἀξία ἐκάστης μετοχῆς δραχ. νέει 100 ἐξ ὧν ὁ ἀγοραστὴς θίλει καταβάλλει δραχ. νέει 25 ἢ παλαιῆς 28 κατὰ τὴν διανομὴν, τὴ δ' ὑπολειπομένην δραχ. νέει 10, πλέον δραχ. νέει 5 διὰ τοῦ τόκου τῶν παρὰ τῶν ἱδρυτῶν καταβληθέντων χρημάτων ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἐταιρίας, κατὰ τὴν 15 ἐλευσομένου Νοεμβρίου.

Κατὰ συνέπειαν οἱ ἐγγραφεῖς ἀγορασταὶ θίλουσιν ἀπολαβεῖν ὀλογλήρου τοῦ τῆς τρεχοῦσης ἐξαμηνίας μερίσματος, ἧτος ἀπὸ 16 Ἰουλίου—31 Δεκεμβρίου 1882.

Αἱ ἐγγραφαὶ γενήσονται παρὰ τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὴν 6ῃ καὶ 7ῃ προσεχούσης Ὀκτωβρίου ἡμέρας Τετάρτην καὶ Πέμπτην, ἀπὸ τῆς 2-4 μ.μ. ὥρα; ἡ δὲ διανομὴ τῶν προσωρινῶν τίτλων τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἐν ἧ δὲ περιπτώσει αἱ ἐγγραφεσόμενα μετοχὰ ὑπερβῶσι τὸ ἐκδιδόμενον ποσὸν τῶν 6,000 μετοχῶν, αἱ ἐγγραφαὶ θίλουσιν ὑποστῆ ἀνάλογον μείωσιν, κανονισθησομένην ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

(Ἡ παροῦσα δημοσιευθῆτα διὰ τῶν λιθουσῶν ἐγγραφῶν ἐντολῆν ἐφημερίδων).